

[Forsvarsministeren]

mod gasser – hvad spørgeren utvivlsomt har lagt i sit spørgsmål – men også mod andre former for krigsførelse end den, man i øjeblikket diskuterer.

Jeg kan i øvrigt sige, at det vel ikke er urimeligt også at sammenholde det med den beskyttelse, som i disse år planlægges og gennemføres for civile, og som er et vigtigt element i opretholdelsen af det danske samfund under alle forhold. Det er en lige så vigtig bestræbelse som den, der gælder forsvaret.

Pelle Voigt (SF):

Skal man forstå ministerens sidste bemærkninger på den måde, at det ikke alene er den danske hær, men også civilbefolkningen, der skal udstyres med disse beskyttelsesdragter mod våben, som snart ikke længere eksisterer? Og har ministeren gjort sig nogen som helst overvejelser over, hvad det vil koste?

Forsvarsministeren (Enggaard):

Hr. Pelle Voigt drager en videre konklusion af min besvarelse, end rimeligt er, da jeg nævnte opretholdelse af visse vigtige funktioner i det civile samfund. Men i øvrigt har jeg ikke noget at føje til det, jeg har sagt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 369

2) Til *socialministeren* af:

Glønborg (KRF):

»Hvordan vil ministeren sikre, at børn i truede situationer – hvor forældrene ikke er i stand til at udøve deres normale funktioner, f.eks. på grund af dødsfald, separation eller skilsmisse eller sygdom – ikke afskæres fra kontakten med deres bedsteforældre?«

Skriftlig begrundelse

I truede situationer har børn stort behov for tryghed. I denne forbindelse kan bedsteforældrene i langt de fleste tilfælde være stærke ressourcer. Derfor bør kontakten til bedsteforældrene styrkes.

De situationer, hvor forældrene ikke er i stand til at udøve deres normale funktioner over for børnene, og hvor bedsteforældrene vil kunne få en stabiliserende indflydelse på deres tilværelse, kan naturligt opdeles i to grupper:

Der er for det første de situationer, hvor ingen af forældrene er i stand til at tage sig af børnene. For det andet er der de situationer, hvor kun den ene af forældrene har eller varetager forældremyndigheden p.g.a. skilsmisse eller den anden forælders sygdom eller død. I disse sidste tilfælde kan barnet forhindres i at have kontakt med bedsteforældrene på den anden forælders side. Det er uheldigt, når børnene afskæres fra muligheden for at opleve den tryghed, som kontakten med bedsteforældrene giver.

Det bør derfor gennem lovgivning sikres, at børnene ikke afskæres fra kontakten med bedsteforældrene. Det bør specielt sikres, at myndighederne ikke uden om bedsteforældre »leger« forældre i de tilfælde, hvor ingen af forældrene er i stand til at varetage sine opgaver.

Glønborg (KRF):

Jeg har i den senere tid mødt en række eksempler på, at bedsteforældre har oplevet, at de i praksis kun har kunnet have en meget snæver kontakt med et barnebarn, som de har oplevet som værende i en truet situation. I visse tilfælde er bedsteforældre endda blevet totalt afskåret fra kontakt med barnebarnet. Det er en frygtelig oplevelse for bedsteforældre at se deres barnebarn i nød uden at kunne få lov til at blive kontaktet.

Det er en kendsgerning, at et barn, der er i en presset situation, har brug for alle de ressourcer, der kan fremskaffes for at styrke barnets situation, og vi er taknemlige for, at vi lever i et samfund, hvor vi har et godt offentligt system, som tager sig af børnene, men jeg har fået så mange eksempler på, at man ikke har benyttet sig af bedsteforældrene, at jeg synes, det var rimeligt at spørge socialministeren, om der var en mulighed for at få den sag styrket.

Socialministeren (Aase Olesen):

Hr. Glønborg lægger i sit spørgsmål op til, at jeg som socialminister ved lovgivningsinitiativ skulle forbedre bedsteforældres muligheder for kontakt med børnebørn. Han mener, at der er et sådant særligt behov, når ingen af forældrene kan passe børnene, og når forældremyndigheden alene er tillagt én af forældrene.

Jeg er her nødt til at gøre opmærksom på, at reglerne om forældremyndighed hører under justitsministeriets område. Initiativer til at styr-